

BELLPUIIG

ARTA

SETEMBRE 1980

Nº 3 IV EPOCA

SA NOSTRA FIRA

La fira d'Artà és de novella fundació. Però, amb el temps, ha esdevingut un fet ja arrelat dins el calendari anual de la Vila.

El segon diumenge de setembre que coincideix amb la retornada de les vacances dels artanencs passades a la Torre de Canyamel, Colònia de Sant Pere Cala Millor i Cala Rajada, ja és una fita encallada dins la història d'Artà i dels artanencs que aquest dia, s'arreglen per firar

els seus utensilis camperols i casolans. La fira és una retrobada amb molts d'amics i paisans artanencs.

editorial : això era i no era

Això era i no era en el país d'Artalàndia. En Joan de Sa Camada i En Pere de Sa Canya. Feia molts de mesos que tots dos anaven carregats d'espatles degut a la quantitat d'hores de feina i de tant en tant en rebien les conseqüències les dones i els fills.

Ja corria el mes de maig, sa lliga s'acabava i ben malament; els al.lots només parlaven d'exàmens, notes, professors...; En Miquel i N'Aineta ben prest havien de fer la primera comunió.

I Na Margalida Genoveva, dona d'En Joan de Sa Camada, i N'Antònia Anema, que era l'esposa d'En Pere de Sa Canya, estaven tramant una jugada d'assos. I les va sortir bé. Resultat:

llogaren un apartament a sa platja per a to el mes de juliol i el se varen repartir les dues famílies.

I el mes d'agost? Ah, el mes d'agost! A principis hi havia les festes del país i no hi podien faltar; però, després... Na Margalida i N'Antònia en sabien molt i per això, sense quasi donar-se'n compte En Pere i En Joan es varen trobar fent quilòmetres i més quilòmetres amb elles dues visitant països estranys. Era cansat, però, n'hi havia de coses guapes: monuments, paisatges i aquella obra de teatre i quantes coses que podrien contar als amics i amigues d'Artalàndia.

I els al.lots? Tenien bons amics i amigues

→ això era i no era

i vivien a casa d'ells. I s'ho varen passar molt bé, inclús Na Maria i En Toni que havien d'anar a repàs per presentar-se als exàmens de setembre.

I va arribar el setembre. Esperat i no desitjat setembre! I va tornar la "normalitat". Els al.lots a matricular-se, comprar els llibres nous, conèixer nous professors, observar-los els primers dies per sebre de quin peu se calcen i Na Margalida i N'Antònia varen començar a preparar roba un poc més gruixada i amagar els banyadors...

En Joan i En Pere, altra vegada, s'havien d'aixecar cada dia a les 7, fer el "carajillo", anar-se'n a la feina, els diumenges anar al futbol, preparar els filats per anar a caçar tords, encara que, degut a què quan eres a països llunyans hi va haver incendis i ara pareix que hi haurà poca caça i pocs esclatassangs.

Tot això, igual que l'any passat?

Pot ser sí i pot ser no.

Pot ser que els quinze dies de Juliol a la platja i el viatge a l'estranger només sigui un record per poder contar i parlar, un record amarat de nostàlgia, perquè, "què estàvem de bé llavors", però ara... tot és un oi; i l'home, la dona, els al.lots, els pares i la feina... Tot és motiu de molèstia.

I pot ser que els quinze dies de juliol a la platja i el viatge a l'estranger hagin donat aquell punt de serenor i equilibri per poder parlar i comunicar-se amb més profunditat; pot ser hagin ajudat a conèixer-se i es-

timar-se més i que així l'estiu hagi ajudat a dur a terme aquell "propòsit" de finals de maig de què "el curs qui vé començaré a estudiar ja des del primer dia, no esperaré, com enguany, a fer el gran esforç, els darrers quinze dies"; i pot ser, gràcies a aquest estiu, el pare i la mare compreguin que és més important la pau, l'equilibri i el passar més moments amb els fills que omplir-los de dubters i malhumors, i pot ser que, gràcies a la gratuïtat de l'estiu, un vulgui aportar gratuïtament unes hores, unes il.lusions i un treball als habitants del país: ja sigui entrenant els al.lots, organitzant moments d'oci, participant... o per ventura convencent-se de la necessitat de llegir, estudiar... tantes coses...

L'equip parroquial

ELECTRODOMESTICOS

RADIO Y TELEVISION

COMERCIAL

SANSALONI

Bicicletas · Velomotores · Motos y Motores Riego
Objeto regalo y Jugueteria

Calle Recta, 2 - Teléfono 56 22 93

ARTA (Mallorca)

ELECTRODOMESTICOS
OBJETO REGALO

SANEAMIENTO
CALEFACCION

EXPOSICION Y VENTA:

Calle Méndez Núñez, 38
(Plaza de los Pinos)
Teléfono 56 32 38
CALA RATJADA

COMERCIAL **CANTÓ**

ALMACEN Y TALLER:
Calle Costa y Llobera, 25
Teléfono 56 20 58
ARTA

REVISTA MENSUAL

Nº 3 - IV EPOCA

SEPTIEMBRE

Director: Rafel Umbert Sureda

Consell de Redacció:

Miquel Morey, Antoni Gili,
Jaume Mayol, Climent Obrador,
Guillem Artigues, Gabriel Palou,
Bartomeu Jaume, Miquel Carrió,
Rafel Ginard, Serafi Guiscafré,
Guillem Bisquerra (administrador)

Redacció i administració:

Sant Salvador, 2. telf. 562020. Artà

EDITA BELLPUIG

LE RECOMENDAMOS ATENCION al presente comunicado:

1 Semana en MADRID desde 4.000 Ptas.

1 Día en GALICIA desde 4.800 Ptas.
(Inclusive Rías Bajas y La Toja)

1 Semana en GALICIA desde 11.685 Ptas.

1 Semana en LONDRES desde 9.200 Ptas.

1 Semana en CANARIAS desde 14.900 Ptas.

Viajes de Novios, Individuales y colectivos. Estados Unidos, Cuba, México, y cualquier parte del Mundo. Billetes Marítimos, Aéreos, Ferrocarril y Autocar a cualquier destino.
Desde su casa a la nuestra (que es también la suya) hay escasos segundos, utilizando el teléfono, Llame, por favor, a los números: 56 34 02 - 56 35 97, donde gustosamente le atenderemos

VIAJES CARDOSA, S. A.
Leonor Servers, 35. CALA RATJADA

HIDRORADIESIA

Estudios radiestésicos de aguas subterráneas garantizando el caudal. Respeten las aguas subterráneas.

No las contamine, su salud depende del agua potable.

Estudios de localización de ondas y rayos nocivos.

Los rayos nocivos son destructores de la salud pública, defiende su organismo de las nefastas radiaciones nocivas. Los rayos nocivos afectan directamente al desarrollo de la vida vegetal y animal.

PARA MAS INFORMACION DIRIJANSE POR ESCRITO A (HIDRORADIESIA)

D. Miguel Morey Lliteras. Calle Pontarró, 33. Tel. 26 21 17 - Artà (Mallorca)

noticiari

PERE PUJOL

EXPUSO EN MAÓ

En la Sala de Cultura de Sa Nostra, en Maó, ha expuesto sus obras desde el 30 de agosto al 9 de septiembre el escultor local Pere Pujol.

De la importancia y buena acogida dispensada a Pujol da buena muestra la publicación diaria de la isla hermana "Menorca" que en su edición del día 1 de septiembre insertó a tres columnas una entrevista al artista. Al día siguiente, vuelve a ocuparse la citada publicación, por medio de otro artículo que en su página seis ocupa tres columnas dando cuenta de la inauguración de la muestra, reproduciendo las palabras de D. Carlos Blanes, Director General de Sa Nostra, que presentó la citada exposición y de Josep Mascaró Pasarius, del que reproducimos lo siguiente:

Siguió diciendo que en más de una ocasión había oído del querido y recordado Obispo de Menorca Dr. Pascual Marroig, que calificó de santo y sabio sacerdote, que en Mallorca existen tres villas señoriales: Palma, Pollensa y Artá. Pere Pujol, nacido y criado en Artá villa de casas grandes, de escudos esculpidos en sus fachadas, de bellos portalones de medio punto, forzosamente tenía que sentir, dada su extraordinaria sensibilidad artística, la llamada de la creatividad.

Hizo un elogio de Artá, de su famoso museo de Ciencias Naturales, ciudad de artistas e intelectuales y situó al escultor autodidacta en ese marco de selectividad artanense. Luego habló

Es caragol des Born

del mensaje de hermandad que reflejan sus esculturas, como ese maravilloso grupo titulado "Caminem junts" representando a las tres islas avanzando unidas, que reflejan, rotundamente, poderosamente, el genio creador del artista.

Más adelante, y refiriéndose ya a la obra en sí, dice "Menorca":

Las 21 esculturas, o mejor dicho, grupos que se exhiben en Sa Nostra, fueron ampliamente admirados y comentados. Toda la obra en general, lo mismo los grupos, como el citado "Caminem junts" o "Es Caragol des Born" que los personajes solitarios, están dotados de una gran naturalidad. Da la sensación de que van a empezar a moverse, tan logradas y armónicas son las poses de todos ellos. Sus rostros, sus ademanes, sus posturas, expresan un estado de ánimo y por tanto "tienen vida" cosa no siempre fácil de conseguir en un retrato ya sea pintado o esculpido. La exquisita

"Vella Asseguda", "Meditació", "Mestre Llorenç el Sabater" son obras sugerentes, llenas de delicadeza y sensibilidad, "Aigo des Pou de Ses Angoixes" otra obra lo-gradísima, plena de encanto poético. En fin, una muestra magnífica, digna de ser admirada por cuantos sientan una llamada al arte o a la sensibilidad.

De los conocimientos de Pere Pujol hablan además de los modelados en barro, esas tallas en madera o en piedra natural. Todo un mosaico de obras ante las que los ojos se maravillan. Además de las tallas, figuran varios medallones colgados con grupos escultóricos.

Felicitemos a Pere Pujol por su temperamento artístico y sensibilidad que le permite dotar a sus creaciones de esa expresividad que las convierte en "humanas".

Felicitemos a Pere Pujol, una vez más, por el éxito obtenido en esta nueva muestra de su acreditada obra, a través de la cual deja en tan buen lugar el nombre de Artá.

ECOS

NACIMIENTOS

Día 15 de agosto.- Bartolomé Torres Ginard, de Gabriel y Juana-Ana, C/ J. Serra, 6.

Día 30.- Azucena Galán Martínez, de Victor y Concepción. C/ Bon Aire, 14.

Día 3 de septiembre.- Marcos-Damián Lliteras Bauzá, de Juan y Antonia. C/ Roques, 11.

MATRIMONIOS

Día 30 de agosto.- Juan Bisquerra Alzina con Margarita Gayá Alzamora.

dos temes polèmics

► Per una part la proposta del PSOE, de dispensar de les tasques d'extinció d'incendis a la Policia Municipal. Les raons que el portaveu del PSOE exposà són:

- * Les funcions dels municipals són: vigilància, ordre públic, i circulació; per tant, la Policia Municipal no ha d'estar a contra-incendis.

- * La necessitat de què la Policia Municipal no abandoni el poble. Perquè no passi el que va passar el dia de Sant Salvador, segons paraules del regidor Cabot, "que el circuit dels ciclistes el vàrem haver de tancar jo i l'únic Municipal que hi havia".
- * L'altra raó que exposava era sobre el recargament de l'horari dels Municipals.

Hi va haver un joc dialèctic entre el Batle i el regidor Cabot. Aquell en relació a la proposta exposà que si considerava que era necessari en cas de gravetat de l'incendi, que els Municipals anassin a apagar foc hi anirien. El regidor Cabot en rèplica a això va dir: "tu tens la vara".

El Batle li contestà dient que ell i qualsevol regidor podien donar ordres als Municipals, i que en un incendi on perillaven vides i també pinars, considerava que era un cas d'emergència on els municipals havien de col·laborar en benefici del poble i que no tenia res a veure la Llei de Règim Local aludida per el regidor.

El portaveu d'UCD, Cantó, exposà que s'havia d'analitzar la missió del Municipals, però es va veure que en cassos d'emergència la Llei preveu que la Policia Municipal ha d'estar totalment a les ordres de l'Alcaldia.

Després d'aquesta llarga discussió, el regidor Cabot va retirar la proposta.

► L'altre punt polèmic, on els tres grups estaven d'acord en la necessitat de l'acondicionament del pis del cementiri. Però els Independents i UCD votaren en contra a la proposta del PSOE d'asfaltar la zona peatonal del cementiri nou.

La raó del grup UCD; que no era aquest el moment, en tant, que no hi hagués totes les tombes fetes.

Els Independents estigueren en contra per motius estètics, ja que l'asfalt no s'avenia amb el caràcter de la part vella del cementiri.

► S'acordà per unanimitat cedir al Ministeri d'Educació un solar de 5000 m2. per a un Centre d'EGB, i un solar de 9850m2. per a l'Institut de BUP, i també l'edifici i l'equipament inventeriat. Amb la condició de què quan no es fassin servir per les finalitats esmentades tornin esser propietat del Ajuntament.

PRECS I PREGUNTES

SOBRE LA BRIGADA DEL SERVEI DE RECOLLIDA DE FEMS

El regidor d'UCD, Toni Llaneras, es va queixar del comportament de la brigada dels fems:

Aquest personal-diguè- té molt que desitjar:

- * Maltraten les dones i els poals

- * Deixen molta brutor

- * No escolten les ordres provinents dels regidors

A tot això els damés del Consistori ho confirmaren i augmentaren, denunciant més fets i presentant més queixes:

- * Les dones no volen sortir perquè les insulten (confirmat per un parell de regidors).

- * Un regidor va comenta que havia sentit un de la brigada que deia a unes dones, "CALLAU QUE VOS AFICARE EN TOMAS".

- * No deixen dormir a la gent, cridant pel carrer quan passen.

A tot això el Batle va dir que reprendria la brigada, i els advertiria de la gravetat del cas.

SOBRE LA SIQUIA DE GESA

El regidor que l'exposà digué: "Pareix que GESA se'n vol riure de l'Ajuntament, la siquia fa messos que està feta i l'obra aturada, els cotxes no poden entrar a les cotxeries i dificulta l'entrada a les cases".

Muebles BAUZÁ

DAMIAN BAUZA

Fábrica:
C/. Bajo Riera, 10 y 12

MANACOR (Mallorca)

Exposiciones:
C/. Gral. Franco, 26
Teléfono 55 03 50
C/. 18 de Julio, 13
Teléfono 55 05 23

Instalaciones
Eléctricas

Instalaciones
Sanitarias

Eléctrica ARTA - LUX

Venta de Electrodomésticos en general

Avenida Costa y Liebera, 34
Teléfono 562306

ARTA (Mallorca)

Aquesta vegada n'hi ha de pam i mig.
No me direu que es "Show" d'es Butlletí
informatiu no sia pel "Celtibèria".
Manco mal que en Mislata va votar
en consciència. Però els altres dos...
votaren a favor de fer-lo en mallorquí.
I després el seu partit n'ha de fer un
en castellà. I sa gent que tampoc deu
sebre dimitir, com en temps d'es franquisme?

¡Això és més perillós que no pareix!
Això és reconèixer que hi ha dues comunitats
i la volem integrar a cops de puny.
I així feren els ous enterra.
En Jardiel Poncela sempre deia que...
"els qui volen fer un teatre per
educar un públic, sempre, sempre, es
troben sense públic a n'aquí educar.
I jo, imitant-lo, dic.- Els qui vulguin
normalitzar la nostra llengua a cops
de martell, la parlaran sols.

Es mal és el costum. Que porem esperar
d'un batle que procedeix del consistori
de sa dictadura i uns pesemeros que
quasi tots foren del "FRENTE DE JUVENTUDES".
No han respirat més que dictadura i,
sense voler, no saben aplicar altra cosa.
I ara volen que els forasters parlin
mallorquí per decret. No fotre, i sa Comare
les veia a tots que el tiraven en mig del
carrer al butlletí. Manco mal que sempre
n'hi ha que tenen coneixement i ho han arregat.

Per cert ens han dit que troben que el butlletí
deixa molts d'informes sense donar.
Què gasta cada dia el cotxe dels municipals?
Per què serveix una emisora que sols es
capta... "Me sents... me sents..."?
Xip... xip cap... pa.....rrut.
Qui diu que els carrers estan asfaltats?
Com és que no s'encenen els llums de
Sa Plaça Nova? I molts de dins la
Vila... Això en llenguatge modern es diu
"Comer el coco". "Lanzar el rollo".
Sa Comare com a xeruga no sap bé què
vol dir això de menjar es coco...

Heu d'anar alerta que llavors diran
que deim mentides o que contem
mitges veritats. És clar que ho diuen,
però no ho demostren. Sa Comare diu que
es llums estan apagats, que es carrers són un
desastre, que es presupost se'n va en els
niguls i ho pot demostrar en voler.
Es capritxets s'han de pagar i les
pagarà es poble. Però no ho digueu fort
que vos fotran una insultada.
A una altra banda les contest.

Mirau. Pobre de mi. Jo que només
demanava informació. V.... el món
si arrib a dir el que diuen pel poble.

Ara us ne contaré un parell.
Un.- Als bombers les donen cinc mil pts.
per regar els jardins.
S'altre.- "No i van com a secans"
.- És que hi ha hagut foc. En canvi
als municipals no les volqueren
donar res d'extraordinari per ses
hores de més que feren per ses festes.
.- "Pardal... que no veus que no són dels seus..."

Un altra

Me'n som duit un susto".
.- Com és...?
.- Quan he arribat a s'As de Copa,
me pensava haver arribat a Catalunya.
I que no devem tenir bandera els
mallorquins? a quin "Pleno" es degué
aprovar posar-hi sa catalana?
.- Per s'article vint-i-sis.
Ja saps que en s'assumpte de foc
el batle va dir.. "podéu votar
el que voldreu però com a "kefe"
de l'ordre jo amb els municipals
faré el que voldré...
.- Però això són maneres franquistes...
.- I doncs ¡què te pensaves...!

Sa darrera

I ses lleis que no se deroguen?
.- I ara per què ho dius?
.- He anat a S'Ajuntament i ja no hi
he trobat cap "concejal", s'horabaixa.
Que ja no hi deuen anar?
.- Si no s'ha derogat toca anar-hi.
Però no en facis cas. Tampoc ja
no es posen els ordres del dia
dels plenos.
Idò, tot degenera.
.- Com els tulipans, fieta... com els
tulipans...

I per avui, n'hi ha prou.
Tenc de contestar als informadors
pesemeros o independents.
Ells diuen que és sa darrera
però us hi jug messions que no ho serà.
Van...? Idò van.
Ah! Anau alerta a dir en sessió
que segons qui, té cera del Corpus...
perquè veureu potadetes.
¡Que vol dir fer plet als intel·lectuals...!
I ara... qui us heu pensat esser...?

Salut.

La Comare Beneta

sobre el nom de l'institut

A la Sessió del passat dia 1 d'agost, el nostre Consistori, a iniciativa del Grup anomenat Independent, va prendre l'acord d'elevat a l'autoritat corresponent la proposta de què el nostre Institut de Batxillerat duï el nom de Don Llorenç Garcias, això és, el vell apotecari Pujamunt.

Vagi per endavant que, personalment, pens que en la figura i l'obra de Don Llorenç hi concorren mèrits prou suficients per a ser digna de que s'honri la seva memòria posant el seu nom al nostre primer Centre Docent. Don Llorenç, a més d'un notabilíssim botànic, va ésser un home profunda i públicament compromès amb les arrels que configuren la nostra identitat col·lectiva i un artanenc que va estimar Artà i va contribuir a crear per ell una obra culturalment tan important com és el nostre Museu.

Mes, si res hi ha que dir en contra de la iniciativa, sí hi ha en contra del procediment.

El nom a donar a un Centre Escolar, que pertany a tota la comunitat humana a on radica, és un fet d'unes dimensions tan col·lectives que desborda les atribucions

dels poders municipals. És una cosa a pensar un poc entre tots, a considerar-la en comú. No vull dir que se'n hagi de fer un referèndum, però sí que el Grup Independent hagués procedit amb molta més delicadesa - i, per descomptat, més democràticament - si hagués sol·licitat el consell d'aquelles entitats i estaments que han tingut i tenen que veure amb la cultura del poble en general i amb el Col·legi de BUP en particular.

Però ja es veu que aquesta manera de fer les coses no va amb els modes del Grup Independent.

Per no demanar-ne, de consell, el Grup Independent ni tan sols n'ha demanat al Patronat del Col·legi, fet amb el qual, al meu mode de veure, s'ha colmat la mesura de les desconsideracions que aquest òrgan, al qual es deu en primer terme i més que a qualsevol altra instància o persona el fet de què Artà tenguí a l'hora present un Institut, ha vingut rebent del grup polític que exerceix el poder municipal.

Perquè ha resultat que el grup que va fer la seva campanya política proclamant que la seva condició d'Independents els permetria crear

comissions, delegar funcions etc., etc., ha sotmès, des de que comanda, a la marginació més absoluta a l'única entitat d'aquest tipus que ja venia funcionant.

Finalment, convertit ja el Col·legi Municipal de BUP en Institut, malgrat certes interessades resistències, l'Ajuntament ni tan sols s'ha dignat a tenir per a les persones que han constituït el Patronat -un Patronat dins el qual tan bona feina hi va fer l'actual batle- el gest protocolari d'agrair els serveis prestats.

Els membres del Patronat, com abans els de l'equip de professors que, en circumstàncies tan difícils que posaren a prova tota la capacitat d'abnegació, conseguiren la subsistència del Centre Municipal de Batxillerat no han merescut en aquest poble més despedida que el silenci.

Res hi ha -repetesc- que dir en contra de la iniciativa de donar al nostre Institut el nom d'un il·lustre artanenc, tot i havent altres persones dignes de disputar-li l'honor i que es mereixien, al manco, haver estat tingudes en compte:

El Pare Antoni Llinàs, creador, en el segle XVII, dels Col·legis de Propaganda Fide que materialitzaren les belles utopies pedagògiques de Ramon Llull; l'apòstol i missioner de les Amèriques per la memòria del qual hem fet tan poc encara els artanencs. Personalitat més recents com el Pare Ginard Bauçà, artanenc de tot cor sinó de naixement, poeta d'Artà, cantor dels nostres paisatges, autor del Cançoner... el seu nom per al nostre Institut hagués guardat perfec-

ta correspondència amb els noms d'altres Instituts de la part forana, com el "Maria Antònia Salvà" de Lluçmajor i, sobretot, el "Mos-sèn Alcover" de Manacor. El mateix Don Llorenç Lliteres, historiador i co-fundador també del Muesu, l'home que ens ha rescatat de les tenebres del temps els segles més obscurs de la nostra història. Don Andreu Ferrer, pedagog, investigador i folklorista...

Vull deixar, no obstant, ben clar que si finalment

el nostre Institut du el nom de Don Llorenç Garcias, l'apotecari rural defensor de les nostres identitats, l'home senzill i auster que arribà a ser un savi internacionalment reconegut de la Botànica i que no refusava de sortir, amb els escolars artanencs, d'excursió per les muntanyes de l'ermita amb aquella inseparable carpeta on hi estojava les fulles i els brots, seré el primer en alegrar-me; fins i tot per raons tan subjectives com són uns records

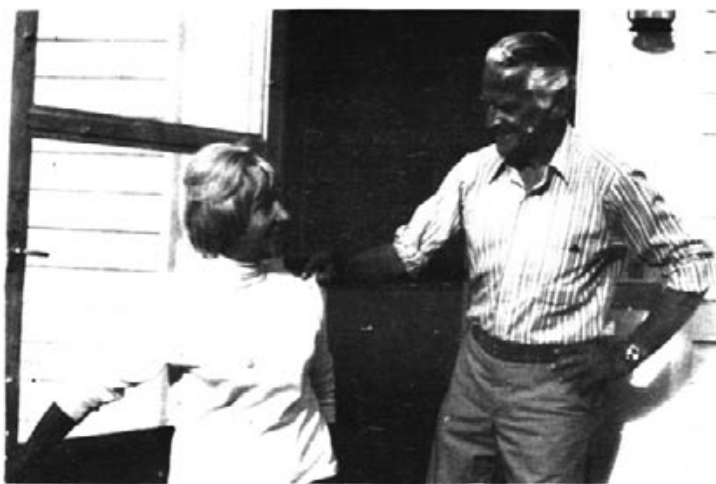
i aprecis personals.

No és, per tant, això el que em sap greu. El que me'n sap són certes maneres de procedir absolutistes; perquè fins i tot dins els motlles més democràtics hi caben les formes absolutistes de comportament.

Gabriel Genovard Servera.

Ex-Director del Col·legi Homologat de BUP i membre del Patronat Municipal.

ENTREVISTA

CONVERSACION CON FRED SCHLATTER Y SEÑORA

Como un acto más de las pasadas fiestas patronales se celebró en "La Caixa" una nueva exposición de pinturas de Fred Schlatter, artista suizo residente en Cala Provençals.

El matrimonio Schlatter forma parte de este amplio número de extranjeros que han elegido Mallorca como su otro país y, distintos del turista que sólo nos visita superficialmente, con ellos se pueden intercambiar valores espirituales. Con el fin de bucear un poco en la personalidad de los señores Schlatter acudimos a visitarles en su chalet de Sa Font de Sa Cala.

Al manifestarle nuestro interés por conocer su arraigo con el arte pictórico, el Sr. Fred nos dice que durante cinco años estudió en la Escuela de Bellas artes, luego trabajó con un escultor muy famoso en Suiza y posteriormente, dedicó unos veinte años a la realización de esculturas.

—¿O sea que Ud. hizo escultura antes que iniciarse en la pintura?.

— " En efecto, a lo largo de muchos años me dediqué sólo a la escultura, piedras y más piedras, luego poco a poco fui pasando a los grabados y a la pintura. Profesionalmente siempre me he dedicado al arte; no obstante, para vivir, para mi familia, he tenido que hacer dibujos para modas, muebles, cerámicas..., pero sin salir del arte. Yo no sabría hacer otra cosa".

— ¿Cree que el arte debe ir más allá de una simple decoración?.

— "¡Claro que sí!, el arte para mí es comunicación, una forma de expresarme. Con un poco de pasta o con un dibujo yo intento transmitir lo que no podría hacer con palabras. No importa la línea que se siga siempre que ésta sea reflejo de la propia personalidad. Antes me dedicaba a lo clásico y ahora hago abstracto, pero, repito, que para mí el valor está en el contacto con la gente. En este sentido, con los visitantes a las dos exposiciones efectuadas en Artá hemos logrado un contacto familiar".

Interviene la Sra. Schlatter, que comparte con entusiasmo la vida artística de su marido dedicándose a realizaciones propias con tapices modernos, tejidos en lana, seda y tela de saco. Nos comenta que para ellos el dinero es una cosa secundaria, que lo que tiene para ellos inmenso valor es el poder disfrutar del magnífico paisaje que se divisa desde su casa planificada y decorada totalmente por ellos, estar en contacto con la naturaleza e ir plasmándolo con sus manos sus inquietudes interiores.

segueix pàg 8

res. Todas las mañanas al levantarse suele decir: "Gracias por todo, es demasiado, no necesitamos nada más".

--¿ Por qué escogieron Mallorca para vivir?.

-- "Además de Suiza, hemos residido en Brasil y EE.UU., pero la isla mallorquina nos llenaba más que ninguna otra parte, la conocemos desde hace unos veinticinco años, y no dudamos en venir aquí y concretamente en Cala Provençals, en donde hace ocho años edificamos la casa".

Al enseñarnos su estudio nos comenta la técnica del grabado, que define de estilo clásico, de punta seca. Apreciamos sus más recientes creaciones, entre ellas algunas escul-

turas y nos fijamos que los colores empleados son siempre los de las piedras, hecho que atribuimos a su influencia escultórica. Por otra parte descubrimos su apasionamiento por la astronomía.

Finalmente nos muestran con emoción un detalle marino con el que les obsequió el año pasado el doctor Esteva Sullá, dos días antes de su fallecimiento. Desde entonces siempre tienen unas flores junto a dicho recuerdo.

Sin duda, una charla con el matrimonio Schlatter supone un contagio de felicidad y descubrir a dos seres que todavía aman y sienten el arte como una necesidad espiritual.

C.C.S.

SA COMARE CONTESTA ALS INDEPENDENTS DEPENDENTS DEL P.S.M.

Abans de contestar voldria, que els lectors repassassin sa contesta que me feren a unes demandes d'informació els del P.S.M. de l'Ajuntament. Però l'heu de llegir amb molta cura, seriosament i poc a poc. Veureu que és el mateix estil que empren els extremistes de "S'Alcázar" o els jerifaltes moscovites quan volien acallar qualsevol veu que no els és addicte. Ja no es tracta de: "El que no està amb nosaltres està contra nosaltres", és "El que no està amb nosaltres mereix ésser mort". I fixau-vos que amb altra ocasió ja me deien "si no podeu aïllar, ofegau-vos".

Us ho vull fer notar perquè és necessari sobre amb qui els hem de valer. Mentre els deu la raó, no us afiqueu amb ells, tot va bé. Quan intenteu fer crítica constructiva, però posant en dubte els seus mètodes, qualsevol atac és d'esperar.

Repassau si voleu els meus escrits. Estan fets amb to joïós i solsament demanen coses que no han estat capaços de contestar. I quan

ho han fet han estat en mentides que estan a la vista de tothom. Perquè dir-me mentidera, sense provar-ho són ganes de cercar figues a l'olivera. Tot quant he dit els ho puc provar quan vulguin. A mi m'és igual amb quins conceptes pugen el presupost. ¡l'han pujat!, doncs tenc raó. El parat va demanar feina i la daren a un col·locat a de la seva candidatura? Doncs no he dit ni cap mentida ni mitja veritat. Les circumstàncies els han d'aclarir ells, però sense faltar; amb to democràtic i mesurat que és del que presumeixen. Vaig mentir amb allò d'en Melià...? Moltíssims dels que ho haveu llegit sabreu que tinc raó. I fixau-vos que encara no publiquen el que ha fet pel poble. Sols diuen que són molt amics seus. ¡No en mancaria d'altra! I quan volgueu us ho diré a la cara quins són els que despotricau. Que cobren la feina...? a mi me'n fot si està bé o mal fet. La qüestió és que un que cobra i no és un professional de la política no ha de presumir de fer feina pel poble.

I no me digueu si els socialistes o eis d'uredó cobren. Res s'aprova sense que vosaltres volgueu, per tant els qui ho han fet possible sou vosaltres. I ara, tranquil·lament vaig a contestar. Si no, llegiu el que jo he escrit i llegiu lo seu. Perquè les teories es poden discutir. Els fets no, estan aquí. I per el que passa en la meua crítica, tot el poble sap que no les puc tirar flors, perquè no les mereixen.

ROGAMOS A LOS SUSCRIPTORES RESIDENTES EN CIUDADES, QUE SE HALLEN DIVIDIDAS EN DISTRITOS POSTALES, EN ESPECIAL A LOS DE PALMA DE MALLORCA, NOS COMUNIQUEN EL Nº DE DISTRITO AL CUAL PERTENECE SU CALLE CON EL FIN DE EVITAR DEMORAS EN NUESTROS ENVÍOS

GRACIAS

LA ADMINISTRACION

Cristalería Isleña

ESPEJOS, VIDRIOS Y CRISTALES
ACRISTALAMIENTOS EN GENERAL

TEL. 110000 4
TEL. 110000 15 06 13
MANACOR

Saneamiento y Calefacción - Carpintería Metálica

Tel.: Taller 562086
Particular 562860

SANIMETAL

EXPOSICIÓN Y VENTA

TALLER Y ALMACÉN

Costa y Llobera, s/n. ARTA (Mallorca) Cr. Abrevadero, 7

resposta de sa comare

(I NO SERA SA DARRERA, SI DEU VOL)

¡Viva el món atlotets! Hi ha que veure lo que sou. Vos deman informació i me foteu una insultada de Ca'l Déu. Perquè contestar... el que es diu respondre, no contestau mai. No sé si és per no saber-ne, o per falta d'arguments. Ara bé: insultar i fer potadetes com s'atlotan a qui han pres sa jugueta sf. Punyemes! Punyemes! Manco mal que sa rebetja ha servit per a sebre que els manipuladors dels pagesos i vosaltres sou els mateixos.

Els uns me deis divina, i els socialistes de Mallorca, independents d'Artà me deis que som vostra llum primera. ¡Que no veis que això quasi és un sacrilegi!. Bé, pel que pugui esser, vos beneiré la guixa i per ventura vos fugirà el mal de ventre.

¡Au! Ja estau benefi'ts. Una mica d'aigua fresca de la que empleen per Sant Antoni a sa Coalcada per llevar-vos s'acalorament i per envant.

El primer de tot que us he de dir és que me dóna pena que acabeu. El nostre Bellpuig era molt elegant amb les contestes de tipus hitlerià que me fèieu. L'espasa flamígera del vostre vocabulari ennoblí les seves planes.

I és que vosaltres, transcendentials, amb una tasca tan sagrada al damunt no podeu aguantar la frivolitat amb que ens aventuram a parlar. Vosaltres, tan joves... ja heu après que el cap no és per a dur-hi barret, però l'empleau per mufar. Els qui mufen sou vosaltres amb aquestes investides.

Si tenc proves de la dependència del vostre Grup basta demanar-ho als pobres socialistes que cada vegada que voten contra els interessos del vostre partit a Ciu-

tat s'enduen una estirada d'orelles. Mirau es "schow" d'es butl.letf informatiu. I me basten les declaracions que van fer un cop acabades les eleccions els vostres caps de Palma. Així és que de mentir, res. Els qui les empeltau sou vosaltres i no sé per què. Ara, una vegada conservada la imatge de l'independència ja no cal amar els vostres pensaments polítics. I que no veis que feis es ridícul amagant el que un pensa en temps de democràcia.

Sobre el que me deis que en els mítings us referiu als presuposts passats. I que punyetes n'havíeu de fer dels passats. Aquests no era per a manejar vosaltres. Els que manejau vosaltres són els d'ara i torn dir, i no ment, que s'atraquen als quaranta milions i no m'he d'entretenir a veure quines partides les hi fan arribar. Això és feina vostra. I no hi ha cap fet que devalui les meves paraules (que no acusacions).

Quan els comptes que manejau per a dir-me que sols pagam 85'16 jo no he dit en lloc si ho trobava barat o car. Les vos podíeu estalviar. El que jo us dic és que si a la suma de tot el que cobrau les posassiu per asfaltar carrers o posar punts de llum tal volta no estaríem tan a les fosques o no hi hauria tants de clots. I seríeu d'admirar perquè faríeu una feina que el poble us hauria d'agrar. No com ara que ens voleu dur pel cabreste tal com un animal que no sap caminar.

Quan a la picor que me pica, com sempre feis judicis a "priori" i és un joc que no us pertany. Pobres de vosaltres si creis el que voleu insinuar. Ja he dit mol-

tes vegades que el ser joves no lleva de què no es pugui esser morts; i al parèixer vosaltres sou d'aquests. Sols faltaria que ara me posàs a contar "Històries d'aparthotels" que volen perdins la vila. Hi hauria per a llogar-hi cadiretes. I a més a mi no m'importa la vida privada ni els sentiments de ningú.

I poques coses més. Quan a la fàbrica del llixiu, aquí el ridícul ja és d'allò més espantós perquè afirmau coses que tothom sap. Com que és un tema tractat a la premsa de Ciutat i que es tractarà a altres bandes no tenc per què parlar-ne més. Ni tengu testimonis ni fotos. Bono de caseta si... però de naus... El que podeu fer és publicar-les i comparar-les. Feis-ne fer ara unes altres i veurem la diferència.

Salut. Cuidau-vos el fetge.

Aquestes malhumorades solen esser produïdes o be per males digestions o per mal funcionament hepàtic. Perquè els qui presumeixen de demòcrates no poden contestar amb tanta fel quan s'els demana coses que tothom vol sebre, que té dret a sebre. D'altra banda un es posa a rumiar, pensar en el passat i veu que la democràcia s'ha de mamar per conèixer-la.

D'altra banda no ens faceu pensar amb el que deia l'advertència als lectors. Vosaltres, persones cultes, sabeu de quins medis es valien els nazis per a desacreditar les persones. De quins medis els russos per a fer el mateix. I com parlen els extremistes d'En Piñar. No ens hi faceu pensar.

Que conegueu millorança.

Sa Comare

HOY con...

ISABEL PONS.

Enseña baile a los peques.

- ¿Qué edad tienes?

- Tengo quince años, bien, pon dieciseis.

- ¿Estudias?

- He terminado EGB y ahora estudio mecanografía y francés.

- ¿Qué piensas hacer, a qué vas a dedicarte?

- Mi padre es joyero y yo a lo mejor me coloco en una joyería.

- ¿Qué piensas de la juventud actual?

- Pienso... que no saben divertirse bien.

- Y tú ¿qué entiendes por divertirse bien?

- Jolines! Pues... qué te voy a decir!

- Bueno, tú ¿cómo te diviertes?

- Yo muy bien. Voy a Ca'n Picafort, a Cala Rajada con amigos y amigas, vamos a bailar, a oír cantantes, hacemos footing.

- ¿Has fumado algún porro?

- No, nunca, y por lo que dicen quienes lo han probado, es una tontería, pues te deja atontado, mareado, cansado y con una dejadez que no te apetece hacer nada.

- ¿Sabes cuánto cuesta?

- Dicen que sobre unas 500 ptas. la pastilla.

- Le ven bastante enterada, ¿no crees que antes era más sano lo que hacían a tu edad, jugar a muñecas?

- No, hombre, a mi edad ya nos gusta más ir con chicos y chicas que jugar con muñecas. Pero, oye, tú me tenías que entrevistar para hablar sobre el Centro Cultural, no es así?

- Sí, tienes razón. ¿Cuál es tu cometido en el Centro?

- Pues, mira, yo hago de todo. Me gusta ayudar, cuando hay función, cuando hay carreras, hacer vestidos para los pequeños artistas y sobre todo con otras amigas les enseñamos a bailar.

- ¿Qué responsabilidad tienes?

- Jolines! Ninguna. Yo les enseño lo que sé y nada más. Y por cierto, hay algunos que bailan muy bien. Oye, no vayas a poner que he dicho jolines, ¿eh?

- No te preocupes, que jolines no es ninguna palabrota. ¿Preparáis algo nuevo?

- De momento, no.

- Bueno, para terminar, tú ¿cómo te ves?

- Una chica normal, no miento, me encuentro ni fea, ni bonita, del montón, 1'60 mts. de estatura, 49 kgs. de peso, en fin, ya ves, sin novio.

- Pues, que te conserves tan bien como hasta ahora.

- Gracias, hombre.

JORDA

TAXIS

Hace muy pocas fechas, unos señores que estropearon su vehículo en Artá, siendo sabado y no habiendo donde repararlo, se decidieron dejarlo estacionado y regresar a la Colonia en taxi. Pero cual no sería su sorpresa, al comprobar que los taxistas consultados, se negaron a efectuar tal viaje, teniendo que recurrir a la Guardia Civil, para conseguir que un taxi les llevara a la Colonia.

PLAYA

Bonito gesto el del Ayuntamiento nos ha instalado tres papeleras en la playa. Lástima que el encargado de vaciarlas, haya esperado a que rebosaran de porquería.

CLUB NAUTICO

El pasado día 23 de Agosto, hubo una junta extraordinaria, en la que se dió completa información sobre el estado de cuentas, previsión para la próxima temporada, presentación del anteproyecto para la ampliación del muelle y proyecto para vela en el año 1981. Hubo un buen debate en el "ruegos y preguntas". Presentó y defendió la moción para la ampliación del muelle, Don Antonio Llaneras, autor del mencionado anteproyecto. Según se desprende de las explicaciones del Sr. Llaneras, el nuevo muelle contaría con un centenar de puestos de amarre, divididos en dos categorías cuyos precios de venta serían: de 38) y 450000 ptas. cada uno. Don Antonio Mª Sbert hizo la siguiente pregunta al presidente del Club: Visto el estado de cuentas y que no hay liquidez disponible, como se las ve arreglar el Club para emprender una obra de 30 y pico de millones?. La contestación del presidente fue, que el Club no se va a embarcar en ninguna aventura, ya que no va a participar monetariamente en dicha obra.....!

GAMBERROS EN LA RECTORIA

El día 21 de Agosto pasado, vimos que la Rectoría estaba abierta y habitada por unos mozalbetes, que a primera vista parecían normales. Más, por la noche, se armó un sarao que duró hasta la madrugada. Los vecinos no pudieron pegar un ojo, en toda la noche. Al día siguiente, continuó la juerga y a pleno día, se dedicaban a perseguirse, unos corriendo a pie y otros en una furgoneta Citroen, sin respetar los discos de circulación, ya que lo mismo cruzaban por el interior de la plaza, como se perseguían por direcciones prohibidas. Después de intervenir el Guardia Municipal, parece que se calmaron. Al día siguiente, desaparecieron, cerrando antes la Rectoría.

Alguién les entregaría las llaves.!

JORDA

C.D. ARTA INFORMA

COMUNICADO DEL C.D. Artá.

Estimado Socio y Simpatizantes:

Al inicio de esta nueva temporada futbolística, de la que tanto esperamos, hemos creído oportuno, los que constituimos la Junta Directiva, dirigirnos a vosotros, los que con vuestra ayuda, vuestro apoyo y vuestro aliento haceis posible la subsistencia de nuestro Club, al objeto de exponeros unos puntos de vista que esperamos compartiréis totalmente, solicitando, al mismo tiempo vuestra colaboración para evitar el grave problema moral, deportivo y económico que a lo largo de la pasada temporada constituyó el vergonzoso comportamiento de un reducido número de aficionados, frente a ciertas actuaciones arbitrales. Estaréis de acuerdo en aceptar que, a raíz de aquellos hechos hubo un solo perjudicado, un gran perjudicado: El C.D. Artá.

Es por ello que hemos considerado del todo necesario el daros a conocer nuestra postura frente a esta cuestión y solicitaros colaboración.

Estamos decididos a evitar por todos los medios que se repitan los hechos del año pasado. No vamos a consentir que por culpa de unos pocos, se perjudique a toda una afición, a todo un pueblo. Trabajaremos duro para que impere la corrección tanto dentro como fuera del terreno de juego. Y si por lo que fuere no lo conseguimos, dejaremos nuestros cargos a disposición de la Asamblea, pues, en ningún caso admitiremos se nos señale como cómplices de unos exaltados e incapaces de erradicar de una vez la violencia e incivismo, que, desgraciadamente tanto se da por nuestros campos de fútbol.

Somos plenamente conscientes de los fallos y equivocaciones que sufren los árbitros, menos, desde luego, de los que el aficionado le recrimina; pero somos conscientes también de que el árbitro no perjudica deliberadamente a uno u otro equipo. Por consiguiente, ante todo y sobre todo vamos a apoyar y respaldar su autoridad, estemos o no de acuerdo con su actuación. Y si consideramos que ésta es incorrecta o lesiva para el Club, se recurrirá por los medios legales ante los organismos correspondientes, respetuosamente pero también con toda energía.

Queremos también recordarte que como muy bien sabes, no está permitido el sentarse en la pared que circunda el terreno de juego y con las piernas colgando hacia el mismo. Te rogamos encarecidamente observes esta prohibición y la hagas cumplir.

Insistimos pues, estimado Socio y simpatizante, en solicitar de tu ayuda y colaboración, sin la cual todo nuestro esfuerzo será baldío. Te pedimos un mínimo de comprensión para el árbitro, no pretendas jamás el tomarte la justicia por tu mano. Respeta al equipo contrario. Anima a nuestros jugadores que son ellos los que deben meter los goles para ganar los partidos.

Demos ejemplo con nuestro comportamiento y no permitas que por culpa de unos pocos se perjudique al Club, a la afición, al pueblo.

LA DIRECTIVA

TROFEOS

Trofeo de la regularidad, gentileza de Grundig "Casa Botella".

Domenge 2, Ferrer 2, Martínez 2, Acuña 2, Cabrer 2, Amer 3, Mascaró 2, Durán 3, Genovard 1, Palou 1, Riera 1, Sanz 1, Lobato -.

Trofeo a la corrección, donado por Mesón Canyamel.

El jugador tendrá que haber participado en 2/3 del campeonato, es decir haber estado convocado. Cada jugador dispondrá de 100 pts. Se deducirán 15 pts por tarjeta roja, 5 por amarillas y los que crea necesarios el comité designado a tal efecto por actos punibles en entrenos o partidos de competición. Cuando un jugador quede con 20 pts, queda eliminado del Trofeo.

★★★★★ **Ilegiu bellpuig**

MAESSU

PAPELERIA ESPECIALIZADA

Distribuidor de

Buffetti

MATERIAL RACIONAL
DE OFICINA

Gómez Ulla, 25
Teléfono 56 23 53
ARTA

CATALINA TH. BONNIN

GRADUADO SOCIAL COLEGIADO

**ASESORIA LABORAL
SEGURIDAD SOCIAL
SEGUROS EN GENERAL**

C/. Quatre Cantons, 5 - Tel. 56 20 22
A R T A (Balears)

FUTBOL

Empezó la competición, se dice que con buen pie. el pasado año fue lo mismo. Eso sí, vemos a una media y defensiva más completa, posiblemente más ordenada, con un futbol más práctico.

Hacia años que no se podía ni tan siquiera empatar en Lloseta, año tras año la goleada estaba asegurada, por esta vez las cosas cambiaron. Un bonito gol de Riera (Antonio) fue suficiente para que el Llosetense se apuntara los dos primeros negativos. En el lugar de los destacados podríamos citar a Durán, que aparenta querer jugar, Amer, ya no vemos estos vacíos cuando Ferrer se lanza al ataque. Acuña muy seguro Juanito, el de siempre, valiente y con fuerza.

Cabrer tuvo a su par bastante a línea, sabemos que Benasar es un buen delantero. Mascaró, quizás con unos demasiados kilos de más.

Riera, marcando el gol de la victoria, no justifica su poder en el campo; ya que se espera más de este joven jugador.

Genovard, que no jugó en su sitio habitual. Cumplió.

Domenge, seguro y expeditivo y Palou fue quizás el más desentonado de todos.

Artigues

** La afición está animada ante este principio de temporada. La victoria en Lloseta, en partido "serio" ha ayudado bastante. Esperamos no ocurra lo del año pasado, que mientras en los torneos veraniegos se ganó claramente, en la liga se sufrió una gran decepción.

** Dicen que Lobato no es necesario al Club. Dicen que Lobato es muy aprovechable por el Artá. Dicen que Lobato no marca goles. Dicen que Lobato lucha y está allí y que, por tanto, es el que más "recibe". Se dicen muchas cosas. Demos tiempo al tiempo y veremos lo que pasa. Ciertamente, el entrenador confía en Lobato. Ciertamente Lobato lucha duro.

** Hay que dar confianza a A. Riera. Somos de los que creemos que Antonio es un gran delantero. Únicamente un pero: debe saber controlarse.

** El que parece se va encontrando a sí mismo es Mascaró. ¿Va a ser ésta su temporada? Hay indicios en creer que sí. Trabaja, (y sabe trabajar), tiene ilusión y ganas.

** Este año va a haber Trofeos para casi todos los jugadores, vean sino: Trofeo a la Regularidad donado por Casa Botella; Trofeo a la corrección donado por Mesón Canyamel; Trofeo al máximo goleador donado por Instalaciones Fontaneria Tomeu Cursach...Y habrá más.

** El ex-jugador del Artá Rojas ha fichado por el C.D. Escolar. En el primer partido de liga disputado el pasado domingo frente al Alaró fue uno de los mejores y hasta marcó un gol. El también ex-jugador Miguel Ferrer (Carter) se va recuperando de la grave lesión que sufrió este verano. Nos alegramos de ello.

CICLISMO

El Club Ciclista Artanense, sigue en su empeño de promocionar a nuevos "valores" mejor dicho a jóvenes que quieran superarse y al mismo tiempo poder pertenecer a este pequeño Club, que sin dudarlo tiene grandes aspiraciones; ya que sus directrices sin elogios de su parte y sin propaganda nos consta que está trabajando muy a fondo en este deporte que muchos artanenses desean.

En las últimas competiciones no es que su papel fuese bueno; pero hemos dicho varias veces, se participó. Y en Santa Margarita el pasado 6/9, Morey quedó en 9º puesto

en infantiles Mayol quedó en 5º lugar y en cadetes Massanet llegó el 6º. Al día siguiente 7/9, en el Figueras se demostró que nuestros jóvenes estaban un poco cansados, y, por ello, sólo podemos destacar la labor de Massanet quedando en 5º lugar, en su categoría de cadetes.

Según nos comunica la directiva del Club, las bicicletas que se rifarán el próximo 20 de Octubre, los fondos irán destinados a un próximo viaje a Ibiza por parte de todos los componentes del club, para homenajear a su actual monitor Miguel Más, actual monitor del Club de San Antonio de Ibiza.

Artigues

NOTAS DEPORTIVAS

** El torneo futbolístico Sant Salvador disputado el pasado mes de Agosto ha constituido un éxito bajo todos los aspectos: En el deportivo el C.D. Artá se proclamó campeón; en el económico ha habido un superávit de 225.000 ptas. si tenemos en cuenta que en dichos encuentros, los socios no pagan entrada, pensemos lo que se hubiera conseguido si llegan a pagar, como ocurre en otros torneos.

COLOMBO- FILA

LA SOCIEDAD COLOMBOFILA : ESPERANZA
DE FUTURO PARA EL DEPORTE ARTANENSE

La Sociedad Colombófila Mensajera Artá, esa vieja entidad deportiva de tan arraigadas raíces en nuestra villa, inicia dentro de algunas semanas una campaña de promoción de su deporte, tal y como se ha hecho y se estará haciendo en la gran mayoría de las Sociedades Colombófilas Españolas. El deporte de la Colombófila, de tanta tradición y raigambre en España, especialmente en Canarias y Baleares, quiere darse a conocer con una mayor profundidad de como lo ha venido haciendo hasta el momento, siendo su propósito el de lograr que sea un deporte más popular y más conocido a todos los niveles. El primer paso para lograrlo, lo podrían ser, en caso de aprobarse, los nuevos Estatutos de la Real Federación Colombófila de Española, que pondrían al día las normas y reglamentos por los que se ha estado rigiendo hasta el momento. Esto supondría una nueva concepción en lo que se refiere a los Concursos Nacionales y Regionales, y una mayor difusión del deporte alado entre el gran público, cosa que indudablemente redundaría en beneficio de la gran familia colombófila y del deporte.

En cuanto a la Sociedad Colombófila local, de momento parece ser que va a aumentar su número de afiliados, puesto que van a ingresar en ella unos cuatro jóvenes que con sus inquietudes y aspiraciones seguramente darán un gran impulso a la sociedad Artá, tan necesitada de gente novel. Según las últimas previsiones parece probable que en la próxima temporada deportiva la Sociedad local estará integrada por unos 16 o 17 socios que con un gran espíritu de deportividad, se afanarán en hacer disputar a sus palomas premios y puestos de honor. Además de los anteriormente citados, hay también dos o tres que estamos esperando a ver "si fan tac" y se deciden por ingresar en la Sociedad.

Y por último añadir que aún no nos ha sido remitido información oficial alguna sobre las clasificaciones de los Concursos Nacionales 1980, la estamos esperando para el próximo mes de septiembre; una vez que lo sepamos daremos oportuna información a través de las páginas de "Bellpuig", aunque dicen los rumores que el PRIMER PREMIO en el Concurso Nacional de Velocidad podría ser para un destacado colombófilo artanense...Ojalá que sea así!

TOMEU GINARD.

allà... llur

(Dedicació: - a BUENAVENTURA DURRUTI, Comandante en Jefe de las Fuerzas Anarcosindicalistas en el frente de Aragón y asesinado en Madrid.

-a TOMEU CATALA BARCELÓ)

Infrangibles baluards
de fets insondables
de discussió, de fets rònics
¡¡¡I tot baix els nostres peus!!!
Mur de metall
alts i llisos
cauen als nostros peus
i s'obrin les portes de l'univers
¡¡¡I tot baix la nostra mirada!!!
Fusells i pistoles amagades
derrera els nostros pensaments
però a n'això no el veuran ells
perquè noltros vivim ample i clar.
Cremarem les banderes, cremarem la por
apagarem el foc que no il·lumina
alliuarem els ulls que no veuen
per cercar entre la nit
els "escombros" d'un home
els restes d'uns pensaments
i treurem de dintre la terra "calcinada"
la teva mirada
el teu record
ja no, ja no el podem fer.
Perquè TU ja no ets
has deixat de ser
i els murs de metall ja no s'obriran
per a tu
vares morir lluny d'aquí
¡¡¡ja fa molt de temps!!!

Ioni

UN LLIBRE DE JAUME SUREDA I DE JAUME ALZINA.

* LA NOSTRA HISTORIA. DELS INICIS
FINS A JAUME I

Contingut:

- * Activitats, Lectures
textes relacionats amb
- PREHISTORIA
- MUSLMANS
- CONQUESTA

Tot el llibre parteix dels vestigis
que queden a la nostra comarca.

El llibre és molt interessant pels
alumnes d'EGB i de BUP.

* Ha estat subvencionat
per La Caixa, ICE, i Con-
sell.

EDITAT PER ICE/ AJUNTAMENT D'ARTÀ

LA BALANGUERA

Joan Alcover contemplà, des del terrat de la seva casa de Génova, la Serra que travessa l'illa de Mallorca; per encantament de la paraula d'una jove pagesa l'harmonia del paisatge muntanyenc es fa visió i l'agre mallorquí revela al poeta el que un altre poeta qualificà com la força tota vella i humil que ens agermana.

La Serra és un reliquiari de tradicions i mitologies; entre les romanalles, que guarda en ses obagues, s'hi troba l'antiga Cançó de dança dita La Balanguera que, com totes les cançons de dança repeteix la tornada al final de cada estrofa: La Balanguera fila, fila, - La Balanguera filarà. Incorporada la cançó al nostre tresor espiritual la trobam en balls antiquíssims com el Ball de Cossiers, el Ball de Cavallets... La Balanguera dona nom també un joc d'infants molt estès per la nostra terra; els versos varien segons la contrada però, la tonada i la tornada són sempre les mateixes.

En la seva fantasia el poeta veu a la Balanguera, no com l'aranya mítica que se provà amb Minerva sobre quina era la més hàbil teixidora, sinó que veu l'aranya filant la tela de demà com si fos una Parca que fila el destí dels homes, silenciosa, asseguda en el mateix llindar de la porta tenebrosa d'infern a la claror somorta d'un llum d'oli.

Les parques eren tres: Clothos, que governa els naixements, filant un moixell de totes les colors, amb brins d'or i de seda pels que ten-

dran vida regalada, i de cànym per els que seran pobres i dissortats. Sa germana Lakesis passa el fil del fus a l'aspi i cada troca formada representa la totalitat d'una vida. La tercera parca, Atropos, maneja les debanadores i unes tisores amb les quals talla al fil d'una vida quan el Destí ho ordena. Els decrets del Destí són irrevocables i ningú pot escapar-se d'ells. La Balanguera però, no assenyala únicament el destí individual dels mortals, sinó que cavila sobre l'esperit col·lectiu de cada comunitat humana. El poble no el fa la gent sinó l'esperit col·lectiu que l'anima, el qual pot decaure i, fins i tot, morir.

Vella vident la Balanguera compta els fills que tindrà la parella acabada de casar; sap com volaran les il·lusions dels que ara ballen i riuen a la plaça de la vila i els mira davallant al fossar; sap que el millor nodriment és la saba de la terra, i, aconcella cercar-la en el profund, com la soca més s'enfila com més endins arrela. Son cor de vella batega al pasar a l'aspi el fil que filaren els passats que conformaren la fesomia de la pàtria. En mig de la fosca de l'hora destria l'alba que durà la claror i, feineratix amb brins de tradicions de la vellúria i brins de les esperances de la juvenesa, la tela de la senyera que arborarà el jovent.

Alcover va escriure La Balanguera l'any 1903, però el poble no se la va fer seva fins que la pogué cantar. L'any 1926 Amadeu Vives, tancant-se

a la seva casa de Sant Pol de Mar va escriure la tonada en una cambra que obri un enorm ventanal sobre la Mediterrània, la mar que ha braçolat els bocins més senyalats de la nostra història. El 14 de Juliol la va cantar, per primera vegada, l'Orfeó Català en el teatre Olímpia de Barcelona en un concert d'homenatge al mestre Vives, un dels fundadors de l'Orfeó.

Per les dades apuntades es pot comprovar que la vella Balanguera cobrà nova vida en un temps d'incomprensions i decepcions per el que atany a la pàtria, cosa que no deu desanimar perquè la derrota acostuma ser de més profit que la victòria; el ser ferit desxondeix sensacions més duradores que el ferir. Murray a l'estudiar les tragèdies d'Esquil, recorda que és la derrota la que ha inspirat els més grandiosos poemes èpics i que, si les guerres napoleòniques generaren una abundosa literatura de molt alta qualitat, també és cert que els grans genis literaris que la crearen, des de Stendhal i Erkman-Chatrian, fins Thackeray i Tolstoi, varen escriure, cap d'ells un llibre glorificant la victòria, ans, al contrari, han exposat la experiència humana en el temps de les més grans i dures proves. A la Balanguera, manifestació de la força que ens agermana, no li poden fer mal les adversitats. L'únic que poden fer és enfortir la germanor que ens lliga.

Josep Sureda i Blanes.

CASA NAVAL
BAR-RESTAURANTE

URBANIZACION BETLEM
COLONIA SAN PEDRO
(Nueva dirección)

Abierto todo el año.
Salón para banquetes y bodas.
Sauna y piscina climatizada.
Pistas de tenis.

MUEBLES DE COCINA
MARCOS Y PUERTAS

Francisco Nicolau Cabrer

Calle Gómez Ulla, 38 - Teléfono 56 20 51 - ARTA